

Cesare Sacchetti: Kolaps podvratné sítě

George Sorose

- CZ24 News | 12. července 2023

Konec éry globalismu

Konec jedné éry a impéria. To by mohla být syntéza k popisu toho, co se děje se sítí nevládních organizací George Sorose.

Slavný, nebo možná by bylo vhodnější říci notoricky známý magnát maďarských a židovských předků oznámil, že 40 % zaměstnanců pracujících pro jeho stejně nechvalně proslulou Open Society bude propuštěno.

Síť této nevládní organizace v posledních čtyřech desetiletích dosáhla téměř všude na světě a stanovila si specifický úkol. Nejen pouhé prosazování kultu lidských práv, ale především infiltraci institucí do těch vlád, které se zdráhají připojit k tomuto kultu.

To vysvětluje, proč se v minulosti objevily problémy mezi některými vládami a Sorosovými nevládními organizacemi, kterým byly ukázány dveře. Nejznámějšími případy jsou případy Putina v Rusku a Orbána v Maďarsku, kteří prokázali, že Open Society je v jejich zemích nechtěným subjektem.

Za zkratkou NGO se skrývá pojem „nevládní organizace“, což je jedna z hlavních forem sdružování liberálních elit k vnucování globalistické agendy vládám.

George Soros v tomto smyslu převzal roli absolutní důležitosti. Byl to muž, který za posledních 40 let změnil dějiny Západu jen velmi málo k dobrému, nebo do té doby neexistujícímu, zato ale velmi hodně ke zlému. Soros měl velmi konkrétní úkol. Prosazovat myšlenky společnosti, která odmítla jakékoli spojení s minulostí křesťanského Západu a která nahradila své náboženské tradice a svou etnickou identitu sekulárním fetišem tvořeným nechvalně známým „tavicím kotlem“, v němž se afroasijské migranti. noví „vyvolení“ stávají preferovanými občany této společnosti.

V této vizi jsou původní obyvatelé západní Evropy považováni za překážku coby strážci staré identity, která má být potlačena, a právě z tohoto důvodu se Sorosův tok peněz dostal především k nevládním organizacím, které provozují obchodování s lidmi. K dosažení onoho etnického nahrazení je nezbytná masová imigrace, o níž se dávno zmiňuje Sorosův předchůdce, hrabě Kalergi, který má mnoho společného s americkým magnátem.

Demolice všech bariér a hranic je nezbytná pro umožnění této invaze a ukončení samotné myšlenky národa.

Původ George Sorose - muže Rothschildů

Musíme si však položit otázku, jak fenomén George Soros vzniknul, jeho veřejný význam, abychom pochopili, jaké síly vybudovaly jeho charakter.

Ke stopování Sorosovy geneze je proto nutné se vrátit do raných let finančnickovy kariéry, která sahá až k založení jeho slavného investičního fondu Quantum Fund v roce 1973.

Quantum Fund je založen na Nizozemských Antilách a tato volba rozhodně nebyla náhodou. Nizozemské Antily jsou skutečným daňovým rájem a transparentnost akcionářů, kteří vlastní kapitál tam registrovaných společností, je prakticky minimální. Geneze George Sorose jako mezinárodního finančníka nepochází z jeho předpokládaného spekulativního génia, ale spíše z toho, že byl vybrán určitými velmi mocnými subjekty v tomto prostředí jako ten, kdo je ve finančním světě znám pod jménem „frontman“, figurka jiných, mnohem silnějších subjektů.

Ve skutečnosti, když se podíváte na jména ředitelů jeho investičního fondu, narazíte na postavy jako jsou Richard Katz a Nils Taube.

Tato jména pravděpodobně čtenáři mnoho neřeknou, ale tyto dvě postavy mají velmi úzké vazby na knížecí rodinu mezinárodních financí Rothschildů, zejména na jejich britskou větev.

Ve skutečnosti byl Katz v roce 1988 ředitelem NM Rothschild & Sons LTD v Londýně a byl velmi blízký známému členu dotyčné rodiny, Evelyn de Rothschild, který nedávno zemřel.

Evelyn byl mimo jiné léta výhradní majitelem slavného britského časopisu „The Economist“, známého svými symbolickými titulky mezi vyššími vrstvami světových mocností.

Na druhé straně Taube byl v roce 1993 partnerem investiční banky Saint James Place Capital dalšího známého exponenta Rothschildů- Jacoba.

Všude, kam se rozhlédnete kolem postavy Sorose, najdete muže a agenty této velmi mocné bankovní rodiny. Rothschildové dlouhodobě využívají síť nominantů, na které registrují různé firmy, v nichž je uložen veškerý jejich nesmírný kapitál. Modus operandi této rodiny zůstal prakticky nezměněn od počátků dynastie. Existuje několik historiků nepracujících ve službách liberální historiografie, kteří zdokumentovali, jak již v roce 1800 rodina Rothschildů využívala agenty v jiných zemích, aby utajila své finanční aktivity.

Americký badatel Eustace Mullins ve své knize „*The Secrets of the Federal Reserve*“ uvádí, že zakladatel známé banky JP Morgan John Pierpont Morgan nebyl nikdo jiný než zástupce londýnských bankéřů.

Obrovské bankovní impérium Morgan, které dodnes existuje, zkrátka nebylo ničím jiným než emanací londýnského impéria Rothschildů.

Z generace na generaci členové této rodiny zachovávali víru v učení svého zakladatele a předka Mayera Amschela de Rothschilda.

Amschel byl frankfurtský směnárník, který se na konci 17. století stal finančním poradcem několika tehdejších princů a šlechticů.

Před svou smrtí v roce 1812 předal svým pěti dětem zásadu, která je dodnes železným pravidlem rodiny. Skutečný rozsah majetku neměl být nikdy odhalen vnějšímu světu a rozhodně nejlepším způsobem, jak toho dosáhnout, bylo vybudovat nekonečnou síť čínských schránek a kandidátů, pod kterými by se rodinný majetek skryl. Pomocí tohoto mechanismu zůstali Rothschildové veřejnosti prakticky neznámí a v tom byla pravděpodobně jejich největší síla. Šlo o jednání ve stínu a postupné dobývání veškerého bohatství národů, dokud se nestanou pány obrovské světové říše.

Existuje historická anekdota, která demonstruje bezohlednost těchto bankéřů.

V roce 1815, kdy Napoleon prohrál bitvu u Waterloo, byl Nathan Rothschild zodpovědný za to, co lze označit za první „*insider trading*“ v historii.

Bankéř už dopředu věděl že Napoleon prohrál, ale oklamal trhy. Začal prodávat anglické dluhopisy a všichni ho následovali v domněnání, že dostal informaci o porážce britské koruny. Ve skutečnosti už věděl o anglickém vítězství a nařídil zpětný odkup dluhopisů. Když jejich ceny dosáhly minima možného a těsně předtím, než se rozšířila zpráva o Napoleonově porážce, Nathan de Rothschild jedním rázem nashromáždil majetek v ceně milion liber! Roční mzda byla tehdy 50 liber.

Bankovní rodina aškenázského původu se prostřednictvím svého finančního impéria stala skutečnou milenkou britské koruny a jejích pozdějších vlád.

Soros plně zapadá do této husté sítě offshorových společností a dalších investičních fondů, jako jsou Vanguard a BlackRock, v nichž většinoví akcionáři nejsou zveřejňováni.

Janukovyč byl považován za příliš blízkého Moskvě a ne dost blízko k Evropské unii, a proto bylo nutné provést převrat, který je v sorosovském žargonu znám jako barevná revoluce.

Když k tomu dojde, vidíme, jak se ulice určité země začne hemžit demonstranty, kteří často nejsou ani místní, ale cizinci, kteří jsou pro tuto příležitost naverbováni a najímáni, aby násilně požadovali konec vlády.

Když to nestačí, používají se i násilnější metody, jak je vidět na Euromajdanu, kdy odstřelovači, kteří nepatřili k Janukovyčově vládě, zahájili palbu na demonstranty i na policisty, kteří se shromáždili v únoru 2014 na kyjevském náměstí Majdan.

Později zachycený telefonát mezi Catherine Ashtonovou, tehdejší šéfkou diplomacie EU, a Urmasem Paetem, bývalým estonským ministrem zahraničí, odhalil, že to byli nacističtí opoziční vůdci chránění Obamovou administrativou a Open Society, kdo provedl masakr 95 lidí.

Nacisté potřebovali protesty co nejvíce radikalizovat a rozhodli se provést masakr, aby svrhli Janukovyče a předali moc svému nacistickému okraji. Na tomto předání participoval George Soros, který se veřejně chlubil svou činností mezinárodního rozvraceče.

Zde vidíme zkrat liberalismu otevřené společnosti, která na jedné straně hlásá takzvaná lidská práva a na druhé straně se nijak zvlášť netrápí rekrutováním nájemných vrahů a postav s vytetovanou svastikou na hrudi, aby dosáhla svého cíle.

Sorossova otevřená společnost slouží tomuto účelu. Slouží ke svržení vlád nepřátelských a v opozici vůči rozhodnutím globální vlády, kterou chtějí vybudovat „velké“ finanční rodiny, jako jsou Rothschildové, Rockefellerové a Warburgové.

Konec globalizace a finanční moci

To, co se nyní mění, je ekonomická a finanční mocenská struktura, která umožnila těmto rodinám mít v posledních 30 letech absolutní monopol na světovou ekonomiku.

Globalizace, která přenesla veškeré bohatství na 1 % světové populace, se chýlí ke konci.

Propouštění „velkých“ korporací a bankovních skupin jako Amazon, Facebook, Goldman Sachs a Morgan Stanley je nespočet.

Již dříve zmíněný investiční fond, který vlastní obrovskou síť společností, BlackRock, se tentokrát dostal na titulní stránky z důvodů, které nechtěl.

Je to fond, který v loňském roce ztratil největší množství kapitálu, když viděl, že v kouři vyhořelo

ohromujících 1,7 bilionu dolarů.

Pokud se tedy chystáme vstoupit do éry deglobalizace a konce absolutismu vysokých financí, je zcela přirozené, že jeden z agentů tohoto systému začne scénu opouštět.

Propouštění z Otevřené společnosti je důsledkem krize tohoto systému.

Přidejte k tomu, že Soros zanechal své impérium v úpadku svému synovi Alexandrovi, který je považován za slabocha a postrádá potřebnou bezohlednost svého otce.

Je to konec jedné éry. Je to konec éry permanentní revoluce, která ve světě zasela chaos a násilí ve jménu globalistických ambicí.

Přichází jiná éra, kdy národy budou mít vůdčí roli a ne roli podpůrnou, jako tomu bylo v letech globálního internacionalismu.

V tomto věku, který právě začíná, nebude místo pro muže jako George Soros.

AUTOR: Cesare Sacchetti

[ZDROJ](#)

Překlad: Jenka, Hudryper/Outsidermedia